

من مواعظ النبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم:

من أَصْبَحَ مِنْ أُمَّتِي وَ هُمْ تَهْرِبُ إِلَيْهِ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ وَ مِنْ لَمْ يَهْتَمْ بِأَمْرِ الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ مِنْهُمْ وَ مِنْ أَقْرَبَ بِالذَّلِيلِ طائعاً فَلَيْسَ مِنَ أَهْلِ الْبَيْتِ.

(تحف العقول صفحه 47)

هرکس که صبح کند در حالی که در انگیزه‌ها و نیت‌هایش رضای الهی نقش و تأثیر نداشته باشد، جزء جندالله و عاملان لله، محسوب نمی‌شود و هرکس که صبح کند و نسبت به مصالح و مفاسد مردم و جامعه مسلمین بی‌تفاوت باشد در زمره مسلمین واقعی، به حساب نمی‌آید.

اهتمام به امور مسلمین مصاديق مختلفی دارد. مصادق اعلایش اهتمام به امور امت اسلامی و عزت و اقتدار و حکومت مسلمین است و مصادق دیگرش رسیدگی به حواچن ضعفاء و مستمندان است. هرکس که با رغبت تن به ذلت دهد از ما اهل بیت نیست. باید دانست که تسليم با ذلت، تنها در مقابل قدرتمندان سیاسی نیست بلکه ذلت در مقابل ثروتمندان و سرمایه‌داران را نیز شامل می‌شود. انسان نباید برای حرص و طمع و حطام دنیوی، خود را ذلیل کند. در روایتی وارد شده است که مؤمن همه چیز را می‌پذیرد جز ذلت را.